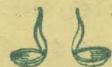

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHREE ATMANAND PRAKASH

પુસ્તક : ૬૭ ■ અંક ૫-૬

દાગણુ-ચૈત્ર

માર્ય-એપ્રિલ : ૨૦૦૦

■ આત્મ સંવત : ૧૦૪ ■

ફ

■ વીર સંવત : ૨૫૨૬ ■

ફ

■ વિકેમ સંવત : ૨૦૫૬ ■

જલબુદ્બુદ્વવ્ય સર્વઃ પ્રવઞ્ચોઽય વિનશ્વરઃ ।

તત્ત્વ સમુહ્ય સન્માર્ગ કદાચિન્મા સ્મ વિસ્મરઃ ॥

આ જીવે બૌતિક વિસ્તાર પાણીના પરખોટાની જેમ નાશવાનું છે.

એમાં મોહિત થાં કલ્યાણ સન્માર્ગને ભૂલી ન જા.

All this worldly expansion if transitory like the bubbles of water. Be not infatuated towards it and never forget to follow the righteous path.

(કલ્યાણભારતી ચેષ્ટર-૨ : ગાથા-૧ * પૃષ્ઠ ૨૪૧)

ભાવુકગણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	પ્રાર્થના (કાંય)
(૨)	ઘર માંદિર ઘને તો પરમાત્મા દ્વારે ઉલેલો જ છે	જીયેન્દ્ર પંડ્યા ૪૬
(૩)	અનુયોગદાર સૂત્રમં અંથતું પ્રકાશન	શ્રી મહેન્દ્ર પુનાતર ૫૧
(૪)	સુખી થવું છે તો સાધિતની આસદી છોડો....	— ૫૬
(૫)	સ્વર્ગ કે નક્કે ? તમે જ નક્કી કરો	પાર્વલ ભરતકુમાર ગાંધી ૫૮
(૬)	શ્રી નૈત આત્માનંદ સભા આયોજિત યાત્રાપ્રવાસ	ધૂની માંડલિયા ૬૧
(૭)	કાળ	અહેલાલ : સુકેશ સરવૈયા ૬૩
(૮)	પૂ. શ્રી જાયુવિજયલ મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનો (ગતાંકથી ચાહુ * હેતો : ૧૮મો)	નરોત્તમદાસ અમુલખરાય કપાસી ૬૫
(૯)	સત્કાર્ય તો સદ્ગ્ય મૌન જ હોય !	— ૬૬
			— ટા. પેજ ૩

આ સભાના નવા પેટ્રોન મેન્યુનાથી

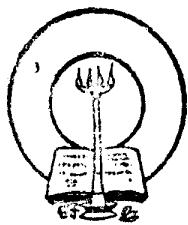
શ્રી જ્યોતિનભાઈ સી. શેઠ (વિરલ કોરેપેરિશન) : મુંબઈ-૫૪

આ સભાના નવા આળવન સભ્યથીએ.

- (૧) શ્રીમતિ પ્રવિષ્ણુબેન બિપીનભાઈ વડીલ-ભાવનગર
- (૨) શ્રી હરગોવિંદાસ હરળવનદાસ શાહ - ભાવનગર
- (૩) શ્રી જ્યેશરકુમાર અનોપચંદ ગાંધી - ભાવનગર

પુન્યાદ જરૂરી....

સર્ચાઈ હોવી જ માત્ર પર્યાપ્ત નથી.
સાચે સાચે પુન્યાદ પણ હોવી જરૂરી છે.
પુન્યાદ હશે તો જ
સર્ચાઈ-સાચે વાત સ્વીકાર્ય બનશે....

શ્રી આત્માનંહ પ્રકાશ

તાત્ત્વી : શ્રી પ્રમેદ્ધકાન્ત અભીમયંહ શાસ્ત્ર

પ્રાર્થના

હું મને વધુ સુખ આપ, તે મારી માગણી નથી;
પણ કો'ક હુઃખ્યારીનો સહારો બતું, તેવી બુદ્ધિ આપ.

મારી બધી છંદ્ધા પૂરી થાય, એ પણ માગણી નથી;
પણ કો'કની જરૂરિયાત પૂરી કરું, તેવી સમજ આપ.

મારો માર્ગ સરળ બનાવ, તે મારી માગણી નથી;
પણ હો'કની કેદીનો કંટક ન બતું, તેવા આશ્રિત આપ.

તારી સેવા કરી સુઝિતા પાસું, એ પણ માગણી નથી;
પણ કે સેવા કરે છે તેને, આડે ન આતું તે શ્રીખવ.

મને લાંઘુ જીવન આપ, તે જરા પણ મારી માગણી નથી;
પણ જીવનમાં હો'કના માર્ગતું પગથિયું બતું, ન પથ્થર.

અંત સમયે મને દર્શાન આપ, તે પણ હું માગતો નથી;
પણ તે સમયે મારી ભૂલોનો, પચ્ચાતાપ કરાવી આશી આપ.

— જયેન્દ્ર પંડ્યા

પ્રેરક : સુકેરા સરવૈયા

સભ્યતા અને અસભ્યતા વચ્ચે ખીલ્દી અને સ્કુ જેટલો તરીકું....

ખીલ્દી પણ ભીતમાં કે લાકડામાં ગેસે છે અને સ્કુ પણ
ભીતમાં કે લાકડામાં ગેસે છે. પણ બન્નેની પ્રવેશવાની પ્રક્રિયા
વચ્ચે કેટલો મોટો તરીકું છે ! ખીલ્દી ભીતના કે લાકડાના
છાતરાં ઉતારી નાખી હીવાલને, લાકડાને અને પોતાને પણ
ઈંદ્રથાય એ રીતે ભીતમાં પ્રવેશો છે. હીવાલનું અને લાકડાનું
ઈંદ્ર તો જાળીતું જ છે, પણ ખીલ્દીનું ઈંદ્ર એના પર ઠોકાતાં
હૃથોડાના માધ્યમે જાળી શકાય છે. આની સામી બાજુએ
સ્કુ ધીમે ધીમે અને હૃથોડાના માર ખાંધા વિનાજ અંદર
પ્રવેશી જાય છે. આજ રીતે ખીલ્દીને પાછી કાઢ્યી હોય
ત્યારે પણ સુરક્ષેત્રી પડતી હોય છે, જ્યારે સ્કુ સુરક્ષેત્રી વિનાજ
અહુર નીકળી જતો હોય છે.

વાણીનું પણ આવું જ છે. સનેહભરી વાણી સ્કુ જેવી છે.
સભ્યતા જેવી છે, અસભ્ય વાણી ખીલ્દી જેવી છે.
સનેહભરી વાણી સામાના હૈયામાં સહેલાઈથા પ્રવેશી
શીતળતા અપો છે અને વધુ સજભૂત રીતે ટકે છે.
જ્યારે અસભ્ય વાણી ખીલ્દીની જેમ સામાના હૈયામાં
શૂણ માફક લોંકાઈ કાયમ માટે ઈંદ્રારી કડવાશ ઊલ્લિ કરે છે....

SHASHI INDUSTRIES

Selarsha Road, BHAVNAGAR-364 001

Phone : O. 428254 - 430539

Rajaji Nagar, BANGALORE-560 010

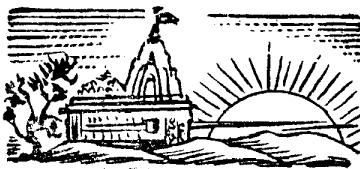
માર્ચ-એપ્રિલ : ૨૦૦૦]

૫૧

ધર મંહિર બને તો

પરમાત્મા દ્વારે ઉલેલો જ છે....

—જી અહેન્દુ પુનાતર

ધર્મનો પ્રભાવ ચોમેર વધ્યો છે. ઉપાશ્રેષ્ઠ, મંહિરો અને હેરાસરોમાં લોકોની ભાડ જમે છે. મુનિ મહારાળે, સંતો અને ધર્મ-પુરુષોના વ્યાખ્યાનોને સાંભળવા લોકો ઉમટે છે. આ બધું જેતાં એમ લાગે છે કે ધર્મ અને સંસ્કૃતિ હજુ ટકી રહ્યા છે. લોકોની આધ્યાત્મિક ભાવના વિકસી છે અને ધર્મનો જ્યયજ્યકાર થઈ રહ્યો છે. આમ છતાં ધર્મની જીવન પર ને અસર થવી જોઈએ તેટલી થઈ નથી. વર્તમાનમાં એક પણ પુણ્ય વયની વ્યક્તિ સાચા અર્થમાં સુખી નથી. ધર્મના પ્રભાવની સાથે જીવન ને રીતે ખીલવું જોઈએ, જે શાત્રા અને શાંતિ જીવી થવી જોઈએ તે થઈ નથી. પારિવારીક શાંતિ ને સાચા સુખનો આધાર છે તેમાં ડેરેર ગાયડા જોવા મળે છે. ધર્મના રંગે રંગાયેદો સમાજ આટલો દુઃખી અને રોગિએ હેમ છે?

અત્યારના સમયનો આ મહત્વનો પ્રશ્ન છે કેનો જવાબ એટલો સીધો અને સરળ નથી, પરંતુ હક્કીકત એ છે કે ધર્મ જીવનમાં અને વંહવારમાં એટલો જીતરો નથી. ધર્મ જે જીવનમાં ઉત્તે તો માણસ દુઃખી રહી શકે નહીં. આપણા વલણોમાં કાંઈક પાયાની આમી હોવી જોઈએ નહીંતર આવું બને નહીં.

નૈન ધર્મ તો જગતને જીવન જીવનનો માર્ગ બતાવ્યો છે. ધર્મના મૂળભૂત સિદ્ધાંતોને આપણે જીવનમાં જીતાર્યા નથી, ને બધું કરીએ છીએ એમાં મહાર અશો દંબ અને દિખાવટ છે. એટલે આ માર્ગને આપણે અનુ-

સરી શકતા નથી. આપણા દુઃખના કારણો માટેટું એક કારણ એ છે કે આપણે જાણે અજાણે હિંસામાં પ્રવૃત્ત છીએ હિંસાને આપણે અહીં સૂક્ષ્મ સ્વરૂપમાં વિચારવાની છે. કોઈનું દિલ દુઃખાવું અને કોઈ કરવો એ પણ હિંસા છે. કોઈના પ્રત્યે વૈરવૃત્તિ રાખવી, તેનું જુદું છચ્છવું, તેની માનહાનિ કરવી એ પણ સૂક્ષ્મ હિંસા છે, કોઈપણ જીવને કયાંય પણ દુઃખ પહોંચાડવામાં નિમિત્ત જનવું એનું નામ હિંસા છે.

માણુસ હિંસામાં પ્રવૃત્ત છે : કોઈ,
ધૃષ્ણા અને તિરસ્કાર તેના લક્ષણો છે

પ્રગટ અને અપ્રગટ હિંસાના ભાવો મનુષ્યમાંથી હુસ થઈ જાય તો મૈત્રીકાબના વધુ વિકસિત અને કોઈના પ્રતિ ખાડાર સારો વહે. વાર હોય પરંતુ મનમાં રાગ અને દ્વેષ હોય તો તે પણ હિંસાજ છે. હિંસાને આપણે સૂક્ષ્મ સ્વરૂપે જોવી પડશે. માત્ર કોઈની હુસા નહીં કરવાથી હિંસા મટી જતી નથી. હિંસા આપણા જીવનમાં સૂક્ષ્મ રીતે પ્રસરેલી છે. તે કોઈના રૂપમાં હોય, લોકના રૂપમાં હોય કે લાલચના રૂપમાં હોય કે બુણ્ણા અને તિરસ્કારના રૂપમાં હોય પરંતુ તે આપણા જીવનમાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે અને આપણા જીવનને અશાંત બનાવી મૂકે છે ભગવાન મહાવીરે કહ્યું છે કે “પ્રાણી માત્ર સુખ છચ્છે છે.” કોઈને દુઃખી બનાવીને માણુસ કહિ પણ સુખી બની શકે નહીં.

જીવન દુઃખી અને અશાંત હેઠાવતું થીજું કારણ એ છે કે સાચા અર્થમાં જે પ્રેમ પ્રગટ થવો જોઈએ તે થતો નથી, પ્રેમના પુણ્યો જીવનમાં અભિવતા નથી, જ્યાં પ્રેમ હેઠાય ત્યાં કોઈને દુઃખ આપવાની વાત સંભવી શકે નહીં સુધ્યક્રમ અહિંસાને આ જ્યાલ પણ પ્રેમમાંથી પ્રગટ થયેલો છે. હિસાને ભાવ જે મનમાંથી હુર થઈ જાય તો પ્રેમ એની મેળે પ્રગટ થયા વગર રહેવાને નથી. ધર્મ આપણને શિખવે છે કે સરળતા અને સહજતાથી જીવનું, આનંદપૂર્વક જીવનું. કોષ, બૃથા અને તિરસ્કાર એ તો હિસાના લક્ષણો છે. એ હેઠાય ત્યાં સુધી પ્રેમના પુણ્યો અભિવાના નથી આ મારું અને આ તારું એવી ભાવના છે ત્યાં સુધી રાગ-ક્રૈષ અને વેર-અર રહેવાના છે. હું કાંઈક છું, મારા થડી અધું છે. આ ‘હું’ જ્યાં સુધી રહેશે ત્યાં સુધી અહુંકાર નષ્ટ થવાનો નથી. કોષ, માન, ભાયા અને લોક એ પણ હિસાના સુધ્યક્રમ સ્વરૂપો છે. મતુષ્યે સાચા અર્થમાં સુધી જીવનું હેઠાય તો આ સુધ્યક્રમ હિસાને પણ હુર કરવી પડશે. ધર્મમાં કંદું છે કે ‘ધર્મમસ્તક મૂલાં દ્વાય’ દ્વાય ધર્મનું મૂળ છે. પ્રાણી માત્ર પ્રત્યે દ્વાય અને કરુણા રાખીને જીવિત વહેવાર કરવાનો છે. ‘જીવ વહે અર્પા વહે’ જીવનો વધ એ જતનો વધ છે. હિંસા એ ઝુદની હત્યા છે. પ્રાણી, અખિન અને વાયુનો પણ સંયમપૂર્વક ઉપયોગ કરવાનો છે.

જીવન દુઃખી છે એનું એક કારણ હંથ અને દિવાવટ છે. આપણે જે છીએ તેના કરતા જુદી રીતે જીવીએ છીએ. આપણું જહારનું જીવન અને અંદરનું જીવન જુદું છે. જુદની આ જળને વિસજિત કરીને વાસ્તવિક અને પ્રામાણિકપણે જીવનું એ આપણા ધર્મ છે આપણે મૂળભૂત રીતે રહ્યીએ. કોલ્ચી તો કોલ્ચી, ઘરાણ તો ઘરાણ, કોધી તો કોધી,

પરંતુ તેની પર રંગરોગાન લગાવીને સારા દેખાવાનો મયાસ ન કરીએ.

ધર્મ જીવનમાં અને રહેવારમાં જોઈએ તેટલે ઉત્તરી શક્યો નથી :

ધાર્મને ટાંકી હેવાનો કે તેની પર પુણ્યો પાથરી હેવાનો કોઈ અર્થ નથી. આવરણ હેઠળ ધાર્મ જીલટાનો વધુ વકરશો. આપણે બુરાઈને ટાંકી દઈશું તો બુરાઈ વધશે. બુરાઈને ટાંકવા માટેના સારા કારણો શોધી હેવાથી બુરાઈ કહિ ખતમ થશે નહીં આ બુરાઈ છે જ નહીં એમ મન માનતું થઈ જશે, એક વળત આ હંબનો અંચળો એઢી લેવાશે તો માણુસ ખતમ થઈ જશે, પરંતુ બુરાઈ ખતમ નહીં થાય, બુરાઈને ટાંકવાની જરૂર નથી, તેને નજર સમક્ષ રાખીને આત્મનિરીક્ષણ કરીએ અને જગૃત જનીએ તો તેને હુર થતાં વાર નહીં લાગે. જીવનમાં મોટાભાગની શુંચલણું એટલા માટે ડલી થાય છે કે આપણે સરળતાથી જીવતા નથી. જગવાન મહાવારે કંદું છે કે ‘ઉપયોગપૂર્વક જગૃતની સાથે ચાલવું, એસવું, ઉંબલું, ખાવું, પીવું, ધોલવું’ વગેરે કિયાએ કરવાવાળો માણુસ પાપ કર્મથી બંધાતો નથી.’

માણુસ વ્યાધિત અને દુઃખી છે તેનું કારણ તે એહેશીના બંધનમાં છે

માણુસ વ્યાધિત અને દુઃખી છે તેનું કારણ તે અળગત છે. તે જે કાંઈ કરી રહ્યો છે તે એહેશીના કરી રહ્યો છે. કોઈને તનનો, કોઈને ધનનો, કોઈને પદનો, કોઈને પ્રતિષ્ઠાનો તો કોઈને સત્તાનો કેદ ચડેલો છે. આ મહાદેશીના તે જે કરી રહ્યો છે તેનું તેને ભાન નથી. આ નશો જયારે જીતરી જાય છે ત્યારે માણુસને તેની વાસ્તવિક સ્થિતિનું ભાન થાય

માર્ગ-એપ્રીલ ૨૦૦૦]

૫૩

હે. મેહેરાંની અધ્યન છે. આ અધ્યન તૂટે અને માણુસ જગૃત થઈ જાય તો તેની ભરતી કાંઈક બુધી જ હશે. જ્યાં સુધી માણુસ પોતાની જાતને નહીં ઓળખે ત્યાં સુધી બીજાને ઓળખી શકતો નહીં. સ્વયંને જાણ્યા વગર બીજા કોઈને જાણ્યા શકાય નહીં. આવી જગૃત બીજી જાય તો કોઈ ભિત્ર નથી, કોઈ ચાનું નથી, કોઈ આપણું નથી, કોઈ પરાણું નથી તેનું સાચું જાન ઉલ્લંઘાય થશે.

મોહ અને આસાક્ત એ પણ આપણા દુઃખનું કારણ છે. મોહનો અર્થ છે આપણે આપણામાં નહીં પરંતુ બીજી કોઈ વસ્તુમાં જીવી રહ્યાં છીએ. કોઈને પુત્રમાં, કોઈને પત્નીમાં, કોઈને તિનેરી પર કોઈને પદમાં મોહ રહેલો હોય છે. જેના પ્રત્યે મોહ હોય તેના પ્રત્યે માણુસ આસાક્ત બની જાય છે કોઈની તિનેરી લૂંટાઈ જાય કે કોઈની ખુરશી પેંચાઈ જાય તો મોહને વશ થયેલો તે માણુસ અતમ થઈ જશે. કારણ કે તેમાં તેનો જીવ ચેંટેલો હતો. આ મોહ સંસાર છે જ્યાં આપણે જીવ રાખી દીધો ઓટલે તેના દાસ બનીને રહેલું પડે છે. આ મોહ આપણુને દુઃખી દુઃખી કરી નાખે છે. જીવન જ્યાં સુધી બીજા પર આધારિત રહેશે ત્યાં સુધી તે મોહિત અને પરતાત્ત્ર રહેશે. જીવનમાં માત્ર એટલું શિખવાતું છે કે કોઈપણ વસ્તુ પર પકડ રાખો નહીં કોઈપણ વસ્તુને જકડીને શાપણો અને તેને શુમાવવાનો વારો. આવશે ત્યારે દુઃખ અને પિડાનો. પાર નહીં રહે. કે વસ્તુ વિના આપણે રહી શકીએ તેમ નથી તેના વગર રહેવાના, તેનું મમતવ એષ્ટું કરવાના કોશિશ કરીશું તો આ મોહ ધીરધીર અતમ થઈ જશે. પછી કોઈ ચીજ પ્રત્યે આસાક્ત નહીં રહે. ઉમરની સાથે સંસ્કારના સુખો ધરદાયા કરે છે. આપણી અંદર ને વસ્તુ જોર કરી હોય તે સંસાર બની જાય છે. આપણે તેને રંગોથી ભરી હનુમે છીએ. રાગનો અર્થ છે આસાક્તિ

જેના પ્રત્યે રાગ અને આસાક્ત હોય તે સુંદર અને મોહિત બની જાય છે.

માણુસ જે પોતાની પાસે છે તે માણી શકતો નથી અને સુખના ભૂગણ પાછળ હોડતો રહે છે તુણાનો. અંત નથી. જેની પાછળ હોઈએ છીએ તે વાસ્તવિક રીતે ઉપલબ્ધ ન થાય તો સ્વને. દ્વારા, ઝૂવાએ અને કદ્વના દ્વારા પ્રાસ કરી લેવાનો. પ્રયત્ન કરીએ છીએ. શીમાંત અને કંગાળ સૌ સ્વને જૂએ છે.

મોહ એટલે મતુષ્ય પોતાનામાં નહીં પણ બીજી કોઈ વસ્તુમાં જીવી રહ્યો છે

જીવનમાં જે અધુરું રહી જાય છે તે સ્વને દ્વારા પૂંઠ કરી લેવામાં આવે છે. આત્મર્થચંના દ્વારા સુખ મેળવી લેવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવે છે. સ્વને ક્ષાણિક સુખ આપે છે પરંતુ તે વાસ્તવિકતા નથી, હકીકત નથી. માણુસ જગૃત અને છે ત્યારે સ્વને વ્યર્થ બની જાય છે પછી કોઈ વાસના રહેતી નથી, કોઈ અધુરપ રહેતી નથી.

જીવનને અચંચાની કેમ વહેતું રાખવા માટે સુખની સાથે થોડા દુઃખની પણ જરૂરત રહે છે. જીવનમાં દુઃખ રહે નહીં તો એકલા સુખથી પણ માણુસ ત્રાસી જશે. સુખના કોઈકિંમત નહીં રહે, તે કોઈનું બની જશે. સુખના જ્ઞાન પરાકાણાએ પહોંચે છે ત્યારે તે રસકસ વગરનું વ્યર્થ બની જાય છે. જીવનમાં સંતોષ જરૂરી છે તેમ સાથે આનંદ પણ હોવો જરૂરી છે. અંદરથાને દુઃખ દ્યુરાયેદું રહેશે તો સંતોષ માત્ર એક આવરણ બની જશે. ચાલો જિદ્ગીમાં કશું મજલું નથી, મળી શકે તેમ નથી તો સંતોષ અનુભાવો પરંતુ અદરથાને જીવાની રહેશે. સંતોષની સાથે આનંદ હશે તો પ્રામિમાં અને તેના અભાવમાં પણ ગુખનો. અનુભાવ કરી શકીશું.

જીવનમાં જે કાઈ છે તે આપણું જોતાનું સર્જન છે. આ માટે કોઈ ક્રિયાદ કરવાની કોઈની પર દોષને ટોપલો ઢોળવાની જરૂર નથી. ક્રિયાદ કરતાં રહીશું તો અસરોથ ધુંટાયા કરશે. સુખ અને દુઃખ આપણે ને પ્રમાણે પ્રસારીએ છીએ તે પ્રમાણે યાભીએ છીએ. ભૂતકાળમાં વાવેલા પાકને વર્તમાનમાં સુખ કે દુઃખ તેઓ આપણે લાગીએ છીએ. કંટકો વાવ્યા હશે તો પુંપો કેવી રીતે મળશે?

અહું અને અહુંકાર એ મનુષ્યના સૌથી મોટા દુર્ભન છે. તે માણુસને જંપવા હેતુ નથી. અહુંકાર હંમેશાં દુર્ગમને કઠળુંને શોધે છે જે સહેલું છે, સરળ છે. તે અહુંકારને ચેપણું નથી. તેમાં ગર્વ કેવા જેવી કોઈ બાધત હોતી નથી. અહુંકાર હંમેશા કઠળુંને શોધે છે. જ્યારે જીવન બિકટુલ સરળ છે અહુંકાર યુક્ત માણુસને જીવનના સુખના ખુલ્લા દરવાજાએ હેખાતા નથી એટલે એ દુઃખના બંધ બારણુંએને શોધી કાઢ છે અને તેની સાથે ટકશાયા કરે છે.

માણુસ દુઃખી અને વ્યથ છે તેનું મૂળ કારણ એ છે કે ધર્મને જીવનમાં જીતારી શકાયેના નથી. મંહિરના ધર્મને ધર સુધી પહોંચાડી શકાયેના નથી. જે દિવસે કોધ, માન, માયા, દોષ, રાગ, દ્રોગ, મોહ આસક્તિ બધું છૂટી જરો ત્યારે ધર પણ મંહિર જેવું બની જરો. પ્રેમના પુષ્પો

પ્રગટશે અને પરમાત્મા આપણે કરે આવીને જીબા હશે જ્યાં સુધી આપણે આપણા અંતરના દ્વારોમાંથી પસાર નહી થઈએ ત્યાં સુધી પરમાત્મા સુધી પહોંચી શકાશે નહી.

માણુસે જીવન જ એવું પવિત્ર જનાપદું જેદીએ કે એ ધર્મ બની જાય. ધર્મ ધરમાં આવી જશે પછી તેને મંહિરમાં શોધવાની જરૂર રહેશે નહી. પૂ. આચાર્યશ્રી કેવાસસાગરસૂરિલાએ જે જીવના વ્યક્ત કરી છે તે ચર્તાર્થ કરવાનો પ્રયાસ કરીશું તો જીવન સાર્થક બનશે. આ જીવના છે....

આજના સુવર્ણ પ્રકાતે મનોસ-કલપથી નિશ્ચય કરું છું કે હું માણુસ તરીકે જ નન્યો. છું તો હવે પછીનું જીવન મહામાનવને છાંદે તેવું જીવા અથાબ પ્રયત્ન આદરીશ અને પ્રાણી માત્ર પ્રત્યે માણુસાધીથી તથા મૈત્રીભાવથી વતીશ. સમાજમાં હેલાવેલા માણુસાઈના દુષ્પ્રાણને દૂર કરવા મારા જીવનનો સપૂર્ણ કોણ આપીશ. અને દરેક માણુસ મહામાનવ બને તેવા પ્રયત્નનો સેવીશ. મારા જીવનના દરેક કર્તાર્થોમાં માનવ જનવાનું મારુ પ્રથમ કર્તાર્ય છે તે પ્રતિપણ આદા કરીશ.

સુંબદ્ર સમાવાર તા. ૧૪-૬-૬૭ના

જિનદશાંન વિલાગમાંથી સાભાર....

[રજૂ કર્તા : રાયચંદ્ર મગનલાલ શાહ-સુંબદ્ર]

સંત બનો....

આંસુ પાડવા એ ઈન્સાનનું કામ છે....

આંસુ પડાવવા એ શૈતાનનું કામ છે....

પણ

આંસુ દૂંઘવા એ સતોનું કામ છે....

કૂલ અને માનવી....

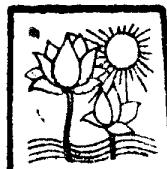
સવારનો સોણામહોં સમય હતો, આજળ વરસાવતી રાત
પસાર થઈ ગઈ હતી, આંખમાંથી આંસુ ટપકે તેમ
એક કૂલમાંથી જલભિંહુ ટપકી રહ્યા હતા.

સવારના સમયે કૂલને રહ્યું જોઈ બેં તેને પ્રશ્ન કર્યો,
આજે પ્રભાતના પ્રફર્માં તું રડી કેમ રહ્યું છે ?

કૂલ હોલ્યું, “હું તો મારા લુધન પર રહ્યું છું;
પૂણું પાંખડીએ ખીંચી રહેતા મારા અંગેઅંગ હમણાં જ
કરમાઈ જશે, હું ચીમળાઈ-ચેળાઈને હતું ન હતું થઈ જઇશા.
દુનિયામાં આવીને મારાણી કાંઈ જ સારું કામ થઈ શકયું નહિં,
એનો મને અફ્સોસ છે”

મેં કહ્યું, હમણા માણી તને માનથી લઇ જશે,
દેવમંહિર તારી સુવાસથી સુવાસિત બનશે અને તારું લુધન
સાર્થક થશે. રહ્યું તો મારે જોઈએ કે દુનિયામાં આવીને
હું સત્કાર્ય કરી શકયો નહિં ને આંદ્રો તેવેં જ ચાલ્યો જઇશા....

ખીંચીને કૂલ ખીંચને સુવાસ આપે છે,
દીપક ખળીને ખળને ઉલ્લસ આપે છે;
ઝક્કા માનવી જ એવો છે આ દુનિયામાં,
લુધીને પોતે ખીંચને ત્રાસ આપે છે.

: With Best Compliments From :

**AKRUTI
NIRMAN PVT. LTD.**

201, Mukhyadhyapak Bhavan, Road No. 24,
Above Nityanand Hall, Sion (W.), MUMBAI-400 022
Tele. : 408175162 (Code No. 022)

અનુયોગદાર સૂત્રમુ થંથનું પ્રકાશન

શ્રી મહાવીર જૈન વિધાલય - મુખ્યાઈ તરફથી જિનાગમ અંથમાણા પ્રકાશિત થઈ રહી છે. તેમાં કુલલે અત્યાર સુધીમાં ૧૭ અંથો પ્રકાશિત થઈ ચુકેલ છે. અને આ ૧૮ મેં અંથ “અનુયોગ દ્વાર સૂત્ર” નો પહેલો ભાગ પ્રગત થઈ ચુક્યો છે ને પરમપૂજય આગમપ્રણ સુનિશ્ચી અંધુવિજયણ મહારાજ સાહેબ દ્વારા સંપાદિત થયો છે.

આ અંથ ધર્મ અને સંસ્કૃતિ ટકાવી રાગવા માટે શાસ્ત્રમાન્ય અંથ છે. અન્ય ધર્મોમાં પણ પોત-પોતાના ધાર્મિક અથોનો આધાર લઈ સરળ ભાષામાં સમજય તે રીતે ટીકાઓ લખાય છે.

જૈન હર્ષનમાં આગમો આધાર સ્તંભિય છે. અને વિતરાગની વાણીની સરિતા તેમાં વહેલી રહે છે. તેનો ઉપરોક્ત મોક્ષ માર્ગમાં પ્રેરક અને પ્રવૃત્ત કરે છે. આગમો ઇક્ષત ધાર્મિક અંથો જ નથી પરતુ તે સમયની વિવિધ વિદ્યા શાખાઓના વિષયોનું પણ નિરૂપણ છે. કેદીપણ વિદ્યાની એ સમય સુધીની પ્રગતિ જાણવી હોય તો તેનું એક માત્ર સાધન જૈન આગમો જ છે. જૈન આગમો વિવિધ વણોનિં સંસ્કૃતિની અનેક વિક્રતાઓથી સભાર છે. ચરમ તીર્થીકર ભગવાન શ્રી મહાવીરસ્વામી પ્રશ્નાના સ્વસુષેષી નિકળેલા શર્ષેદ્દી આ અંથમાં જીવાયા છે- સચ્ચવાયા છે. આને મૂળ અને શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સાચવા અને જળવવા અત્યંત જરૂરી છે.

જૈન હર્ષનને લગતી બધી માહિતી જૈન જીન અંડારોમાં સારા એવા પ્રમાણુમાં જ્ઞયવાયેલી

છે. આ ઉપરોક્ત માહિતી સૌને ઉપલખ્ય થાય તે માટે આગમોદ્વારક આચાર્યપ્રબર શ્રી સાગરાનંદસૂરીસ્વરણ મ સાહેબે એકલા હાથે જૈન ધર્મના પ્રાણ સમા પાયાર્દપી આગમ અંથાવલીની સૂત્રાચ્ચ આવૃત્તિ ઘણા વર્ષ પહેલા પ્રકાશિત કરી હતી. ત્યાર બાદ પ. પૂ. આગમ પ્રલાકર સુનિવર્યાંશી પુષ્ટયવિજયણ મ સાહેબે અન્ય નિષ્ઠાત વિક્રતાનોના સહથી ગ્રંથમિક સાહિત્યનું જીવનશર. જ્યાપક તથા ડિઝુ અધ્યયન તેમ જ સંશોધન કરેલ છે. શ્રી મહાવીર જૈન વિધાલયની ચોજના પ. પૂ. આગમ પ્રલાકર સુનિવર્યાંશી પુષ્ટયવિજયણ મ સાહેબે અન્ય નિષ્ઠાત વિક્રતાનોના સહથી તૈયાર કરી હતી. આગમોના અભ્યાસી પ. શ્રી દલસુખભાઈ માલવણ્ણયાને પણ સહદી માટે હતો. ઈ. સ. ૧૯૬૦માં આ લગ્નરથ કાર્યનું મંગલાચરણ કરવામાં આવ્યું અને આગમઅંથોનું વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિએ સંશોધન કરી પ્રકાશિત કરવાની આપના સાકાર થઈ રહી હતી.

પૂ. આગમ પ્રલાકર સુનિવર્યાંશી પુષ્ટયવિજયણ મ. સા. તા. ૧૪-૬-૭૧ના રોજ કાળ ધર્મ પાભ્યા અને તેમની ખાઈ રહેલી કામ-જિરિ-જ્વાખારારી પ. પૂ. આચાર્યાંશી વિજય-સિદ્ધસૂરીસ્વરણ મહારાજ સાહેબની પરંપરાના આગમપ્રણ અને વિદ્વદ્ધ્ય સુનિશ્ચી જ અંધુવિજયણ મહારાજ સાહેબ તથા સુનિરાજશી ધર્મચંદ્રવિજયણ, સુનિશ્ચી પુંડરીકરતન-વિજયણ અને સુનિશ્ચી ધર્મધૈરયવિજયણ આદિ સુનિભગવંતાએ સ્વાક્રાંતિકાની ૧૯૭૧થી આજ પર્યાત આ કામને તેઓ વેગ આપતા રહ્યા છે.

માર્ય-ઓપ્રીલ : ૨૦૦૦]

૫૭

તેઓશ્રી આવા અ.ગમ અંથોના સંશોધન કરવાના પૂર્ણ અધિકારી છે જ. તેઓશ્રી અર્ધ-માગધી, સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, ગુજરાતી, મરાઠી, અંગ્રેજ વિગેરે અનેક ભાષાઓનું જ્ઞાન ધરાવે છે અને જ્ઞાનની ગરિમા સાથે વિશીષ્ટ ડેટિના ત્યારી અને સંયમધર પુરુષ છે.

આ અથનું પ્રથમ સંસ્કરણ વિ. સ. ૨૦૫૫ના થથું છે.

પ્રકાશક : શ્રી મહાવીર જૈન વિધાલય, ઓગસ્ટ
કાંતિ માર્ગ, મુખાંદ-૪૦૦૦૬૬
અથની કિંમત રૂ. ૪૫૦/- છે.

આ અથ આપણી સભાને લેટ સ્વરૂપે
પ્રાપ્ત થયેલ છે, તે ખદ્દ સભા ગૌરવ અનુભ-
વા પૂર્વક પ્રકાશકશ્રીનો આસાર માને છે.

૫

રોકાણુકારો માટે અમુલ્ય તક

ભાવનગર નાગરિક સહ. એંક લી.

હેડ ઓફિસ : ૧૪, ગંગાજિયા તળાવ, ભાવનગર

ફોન : ૪૨૬૦૭૦-ફેક્સ નં. (૦૨૭૮) ૪૨૩૮૮૬

ફોન : ૨૧૧૫૧૨ | ફોન : ૪૨૬૭૮૨ | ફોન : ૪૨૫૦૭૧ | ફોન : ૫૬૫૬૬૦ | ફોન : ૪૪૫૭૬૬
ફોન : ૫૬૩૮૩૨ | ફોન : ૫૬૪૩૩૦ | ફોન : ૪૩૨૬૧૪

રામમંત્ર મંહિર | વ્યાધા રોડ શાખા | શિશુનિહાર સર્કાર

ફોન : ૫૬૩૮૩૨ | ફોન : ૫૬૪૩૩૦ | ફોન : ૪૩૨૬૧૪

સલામત રોકાણ આર્કાર્ડ વ્યાજ ચિહ્ન

સંસ્કરણ

૩૦ દિવસથી ૬૦ દિવસ સુધી	૭ ટકા	શેર ભાડોણ	૩.૭૫ કરોડ
૬૧ દિવસથી ૧૭૬ દિવસ સુધી	૮ ટકા	ડીપોઝિટ	૧૬૩૮૮ કરોડ
૧૮૦ દિવસથી ૧ વર્ષની અંદર	૯ ટકા	વિરાષ્ય	૮૭.૬૩ કરોડ
૧ વર્ષથી ૨ વર્ષની અંદર	૧૧ ટકા	રીઅર્વિંગ ઇંડિયાન્સ	૨૧.૨૦ કરોડ
૨ વર્ષથી ૫ વર્ષની અંદર	૧૧.૫ ટકા	વર્કિંગ ફેલીસિટી	૨૬૩ કરોડ ઉપરાંત
૫ વર્ષ કે તે ઉપરાંત	૧૨ ટકા	વધુ વિગત માટે હેન્કમાં ઇથર મળો :	
૭૨ માસે ઉખલ			

વેણીલાલ મગનલાલ પારેઅ ચેરમેન

એમ. એ. અંધડીયા

જનરલ મેનેજર

નિરંજનભાઈ હલ્પાતરામ હંડે

નેઇન્ટ મેનેજર ડિરેક્ટર

૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સુખી થવું છે તો.... સંપત્તિની આસક્તિ છોડો....

આ ચુગ એ હરિકાઈના ચુગ છે. પૈસો મેળવવા માટેની દોડનો ચુગ છે. આ દોડમાં સામેલ થયેલો માનવી હિન-રાત, ધરણાર, સુખચેન બધું ભૂતી જય છે. તેની સામે તો માત્ર એકજ લક્ષ્ય છે, તે છે અમીર અનાવતું, સંપત્તિવાન અનવાતું આજે સર્વત્ર એક જ વાત છે, સંપત્તિ અનાવો.... તે ગમે ત્યાંથી આવે.... ગાઈઓ લાવો, ઝેક્ટરીઓ જલ્લી કરો.... આક-પર્સ્ક ક્રનિયર વસાવો.... છેલ્લામાં છેલ્લી ટ્રણના કૃપડા ચીવડાવો.... સત્તા હાંસલ કરી કિતીવાન જનો. પરંતુ ક્યાંથે એ વાત નથી કે જીવાને જાયાવો.... અભયદાન આપો.... હૃદયને સંચેદન-શીલ રાખો.... લાગણીશીલ જની અન્ય સાથે લાગણીપૂર્ણ વ્યવહાર કરો. દુઃખયાના આંસુઓ દૂધો.... અન્યના દુઃખમાં સહખાગી જનો.... જને ત્યાં સુધી આપણા નિમિત્તે કોઈને દુખ ન પહોંચે તેવો સદાચે ખ્યાલ રાખો.

આતું કારણ એ જ છે કે માણુસ સંપત્તિની પાછળ ગાંડો થયો છે. આજે એ સત્ય ભૂલાઈ ગયું છે કે સંપત્તિ એ આસક્તિની માતા છે. અને આસક્તિ એ તમામ પાપોની જનમાત્રી છે. ગરીબ માણુસ કદાચ જોતાના જોઈની આગને ઠરવા પાપ કરતો હશે પણ શ્રીમંતું તો તિનોરી ભરવાની લાદ્યામાં પાપ કરે છે. કયાં લઈ જરો આ સંપત્તિની આસક્તિ?

આ રસો એવો વિવિચ્ચ છે કે જન્યાં સ્વર્ગનાઓ કૂદોણી પથારીના જેવાના છે ને ચાલવાતું કંટ-કાના દેજ પર....! કદ્યપનાઓ સુખ-શાંતિ-સમાધિની કરવાની છે ને આચરવાની છે કૂરતા....! એલવાતું છે સૌમ્ય ભાષામાં ને કરવાની છે એવકાઈ ! હેણાવ ખૂબ જ સુંદર અનવાનો કરવાનો છે ને અનવાતું છે ખરાખ ! જે પણ શિકાર

- પાદ્મલ ભરતકુમાર ગાંધી

રજું : સોમચંદ ડી. શ્રાવ

બન્યો છે આ સંપત્તિ પ્રત્યેની આસક્તાને। ચેણે તમામ દુર્ઘણોને જોતાના જીવનમાં પ્રવેશવા માટે લીલા જંડી ઝરકાવી હીધી ! આવો માણુસ કોઈપણ પ્રકારતું હલકું, નીચ, અધમ કૃત્ય કરી શકે છે. તેમ કરતા તેને લૈશમન થડકારો નહીં થાય ! આપણે વિચારવાતું એ છે કે આવી સંપત્તિની વિપુલતા પણ શું આપણે સુખ હેવા માટે સમર્થ છે ખરી ? શું સંપત્તિની પોકળ આકર્ષણમાં પાગલ જની જીવન વેહદી નાભાય ખર્દુ ? આવી સંપત્તિના ઠગલા કરવા માટે આપણું આત્માના અવાજને કચુડાય ખરો ?

અરે ! સંપત્તિની પાછળ પાગલ જનનારા આપણુંને આ સંપત્તિની પાછળ રહેલી આપણિ-એણી ખરેખર તો કદ્યપના પણ નથી હોતી. અને માટે જ એકવાર કોઈ અઠળક સંપત્તિના સ્વામી એવા માનવીની દુનિયામાં ડેક્કિયું કરીને જોઈએ ત્યારે ખરાખ પડે છે કે આ તો બધો બાદ્ય ચણકાઈ છે. માલિશ ગયું કે પિતળ આવી જય સામે. અરે ! સંપત્તિવાનના જીવનને નશુદ્ધિ જોતાં જ પ્રતીતિ થશે કે આ તો સર્કેલા લાકડા પર લગાડેલી સનમાઈકા છે.... ધુંઘર કાઢીને જીલેલી કોઈ કદ્દિંધી નવોદા છે.... ઉપર લાલી હેખાય છે પણ અદર સાવ ખાલી છે.

સંપત્તિની લાલસામાં એક વાસ્તવિક વાતને તો આપણે સૌ ભૂતી જ ગયા છીએ કે જે સંપત્તિની વૃદ્ધિ જ માનવીને સ્વરથ અને પ્રસ્તુત રાખતી હોત અને સંપત્તિની ન્યુનતા અને તેનો અભાવ જ માનવીને અસ્વરથ અને દુઃખી અનવાતો હોત તો આ જગતનો દરેક શ્રીમંતું કેવળ સુખી જ હોત અને દરેક ગરીબ કેવળ દુઃખી જ હોત. પરંતુ ના, એવું નથી ધનના ઠગલામાં આપોટતા અમીરિએ શાંતિનો શ્વાસ

માર્ય-ઓપ્રીલ : ૨૦૦૦]

૫૬

પણ નથી લઈ શકતા જયારે હો ટક ખાવાના પણ જેને સાંસા હાય તેવા ગરીબો લહેરથી સુખી જીવન જીવી રહ્યા છે. અસ આ જ છે વાસ્તવિકતા, આ જ છે ખરી હકીકત અને એટને જ આ વાસ્તવિકતાને નજર સમક્ષ રાખી આપણે સંપત્તિ પ્રત્યેના ગાંડી ઘેલાને ત્યલુ ફિલ્લાયો. જે નથી મળ્યું તેની પાછળ હોડવાને બદલે કે મળ્યું છે તેમાં સંતોષ રાખી તેનો સદુપથેણ કરીએ.

સંપત્તિને લોબ તેં એવો છે કે તેને માટે જેમ જેમ વધુ લેણું કરતા જઈશું તેમ તેમ તૃપ્યા વધતી જશે લોબના ખાડાને ધનની

પ્રામિથી પૂરો કરવાના પ્રયત્નમાં એ ખાડાને પૂરી તો નહિ શકાય પરંતુ વધુ ઊડો જનાવી ફિલ્લાયું. અસ, એક સત્ય હુંમેશાને માટે યાદ રાખવું જરૂરી છે કે....

“જરૂરિયાતો તો ભિખ રીનીચે પૂરી થઈ જાય છે જ્યારે ધર્મછાયો તો કરોડ્યતિની પણ અધ્યૂરી જ રહે છે.”

આ એક જ વાક્યમાં સથળો સાર આવી જાય છે. તેને જીવનમાં ઊતારી, સંપત્તિના આસક્તિ તળુ દાનનો, મહિમા સમજી ધર્મભય જીવન જનાવવું જોઈએ. **ॐ**

શ્રી આત્માનંદ સલાહ
ક્ષાત્ર પ્રકાશિત
“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ”

દ્વાપી
શાન દિપક

સદા
તેલેમય રહે
તેવી
હાર્દિક
શુલેચ્છાયો....

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિક ઉત્તરાત્તર પ્રગર્હિતના
ચોપાન સર કરે તેવી હાથિક મનોકામના અને શુલેચ્છા સહ....

શુદ્ધ વનસ્પતિ તેઝોમાંથી અનાવેલ

ઉભલ ડી-ડી સાબુ

તથા

૯૦૯ જૈન સાબુ વાપરો

ઉત્પાદક :

નિરવ. સોધ. ફેક્ટરી

પ્રેસ રોડ, એલ. પી. હાઇસ્કુલાણી ખાંચી,
ભાવનગર ૩૬૪ ૦૦૧ ફોન : ૫૧૬૬૪૬

સેવસ ડીપો :

લક્ષ્મી સાબુ ભંડાર

ગોળ ખાલ, ભાવનગર ૩૬૪ ૦૦૧

માર્ગ-ચેપીદ : ૨૦૦૦]

૬૧

સ્વર्ग કે નહીં ? તમે જ નહીં કરો - ધૂની માંડલિયા

તમે નાની-મોટી તપશ્ચર્યા કરી હુશે. હાન અને ત્યાગ કરી સંતોષ પણ અનુભંગો હુશે. નિયમિત પૂજા-પાઠ કર્યા હુશે. દેવ-દર્શન કરવામાં તમે પાછીપાણી નહીં કરી હોથ - પુણ્ય કમાવાના તમામ ભાગો તમે ચાહ્યા હુશે. અને છતાં તમને મૃત્યુ ખાદ સ્વર્ગમાં સ્થાન ના મળે તો તમે શગવાનના ન્યાયતત્ત્વ સામે બાંધો ચડાવો કે નહીં ? તમારા સુખમાંથી ત્યારે શરણો સરી પડે ને ? કે અહીંથાં ય અંધેર છે - ભગવાન ઉપરની તમારી શક્તા-આસ્થા તૂરી જય ને ?

આ છેલ્લા પ્રક્ષનોના ઉત્તર તમે પછી શોધનો. પહેલાં આ પ્રક્ષનોના સાચા જવાબો શોધો. તમે જે કંઈ નાનીમોટી તપશ્ચર્યા-ગ્રસો કર્યા છે તે દેખાહેખીથી કર્યા છે કે નહીં ? તેની પાછળ કશુંક મેળવવાને મનસ્સુંણો હતો કે નહીં ? હોઈ અજ્ઞાત જયથી થરથરી તમે તપશ્ચર્યા કરવા પ્રતિ પ્રેરણા છો ? જે દાન-ત્યાગ કર્યા છે તેમાં કેવળ કરુણાનો જ્ઞાન હતો કે નામની વાહ-વાહની જાળના હતી ? રેતાના નામની તકતી લાગે એવી યશભૂષણ તંની પાછળ હતી કે નહીં ?

દેવ દર્શને જાઓ. છો તેમાં સામાજિક હેખડો ખરો ? ધરમાં સુખ-સાધણી વધે તેવી ભગવાન પાસે ભાગણી કરો. છો ? સ્વર્ગની લાલચ વગર માત્ર આરમ-ઉત્તે માટે તમે તપ, ધ્યાન, પ્રત, સેવા-પૂજા ફે પ્રભુ દમરણું કદાચ કર્યા જ નથી. ઉપરોક્તા તમામ પ્રક્ષનોના પ્રામાણિક જવાબો આપવાના હોય તો કદાચ તમે ખુદ જ એ જવાળોથી છણી પડો એવો તમારો ધાર્મિક સિલસિંદા આરંભથી અંત સુધી છે.

તમે તો સંસારી છો - સંન્યાસીએની પણ દણું કરીને આ જ દર્શા છો.

એક કથા છે :

એક હિસ્સ સ્વર્ગને ફરવાને ખૂબ ભીડ હતી. કેટલાક પંડિતો ખૂબો પાડી રહ્યા હતા. “જદુ આરણું એલો” પણ દ્વારપાલે તેઓને કશું કે જરા થોલો. અમે તમારા નિષે જરી પુછ-તાછ કરી લઈએ હે જે જ્ઞાન તમે મેળવ્યું છે તે શાસ્વેમાંથી મેળવેલું હતું કે પૈતાનું હતું ?

એટલામાં એક સંન્યાસી લીડ ઐસ્વરીને આગળ આની જોડયો. “દ્વાર એલો, હું સ્વર્ગમાં આવવા ઇચ્છું છું: મેં ખૂબ ઉપવાસ કર્યા છે અને શરીરને તપની આગમાં શેકસું છે”

દ્વારપાલે કશું “સ્વામીલ. જરા થોલો, અમે જાહી લાઇએ. આપે તપશ્ચર્યા શા માટે કરી હતી ? અહીં મનના જાવેની પણ નેંઘ થતી હોય છે. અહીંના નિયમ પ્રમાણે બાધ્ય કર્મ કરતાં ભાવ કર્મને જ વિશેષ ધ્યાનમાં દેવામાં આવે છે.”

તે જ વખતે પુછ્યી પરના એકાળ પણ અનેક દાનજીરો, દેવદર્શનને નિયમિત જરૂર સેકડો ભાઈ-પંડેનો. આવી પહેંચ્યા. તેઓ પણ સ્વર્ગમાં દાખલ થવા ઇચ્છાતા હતા. અહીં પણ ધ્યક્કા-સુઝી કરતા હતા.

દ્વારપાલે તે સૌને કશું કે તમે ભૂલા પડ્યા લાગો. છો, જે સેવાને પુરસ્કાર, બાહોં ઇચ્છે છે તેને અહીં સેવા જ બાળવામાં આવતી નથી. છતાં બધાં શાર્ણિથી જોલા રહે. તમારા વિષે તપાસ કરીએ છીએ.

અને તે જ વખતે આંધારામાં સૌથી પાછળ ઊલેલી એક વ્યક્તિ પર તેમની નજર પડી. તેમણે ટોળાને ખસ્તી જવા કશું - તે વ્યક્તિને આગળ આવવા કશું, તેની આંખોમાં આંસુ હતા. તેણું કશું; “ખરે જ ભૂલથી મને અહીં લાઈ

માચ્-મેઝીલ : ૨૦૦૦]

૬૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા આયોજિત યાત્રાપ્રવાસ

અહેવાલ : મુકેશ સરવૈયા

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર આયોજિત સં. ૨૦૫૬ના દ્વારા વહ ૧૩ ને રવિવાર તા ૨-૪-૨૦૦૦ના રોજ ધાલેરા, કલિકુંડ (ધીળકા), તગડી, અયોધ્યાપુરમ તથા વલલભીપુર તીર્થનો યાત્રાપ્રવાસ ચેલજવામાં આવેલ હતો.

આ યાત્રાપ્રવાસ મહા તથા ચૈત્ર માસનો સંયુક્ત રાખવામાં આંદોલન હતો, જેમાં નીચે મુજબના હાતાશીઓની વ્યાજની રકમમાંથી ગુરુભક્તિ તથા સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

આ યાત્રાપ્રવાસમાં ડેનરશ્રીઓ, સભ્યશ્રીઓ તથા ગોસ્ટશ્રીઓ સારી એવી સંખ્યામાં જોડાયા હતા.

ભાવનગરથી વહેલી સવારે ૬-૦૦ કલાકે નીકળી સવારના ૭-૩૦ કલાકે ધાલેરા પહેંચ્યા હતા. અહિ' સેવા-પૂજા-દર્શન-ચૈત્યવંદન તથા નવકારશી કરી સવારના ૮-૩૦ કલાકે અહિથી કલિકુંડ તરફ રવાના થયા હતા. સવારે ૧૧-૦૦ કલાકે કલિકુંડ પહેંચ્યા હતા. આહિ' સેવા-પૂજા-દર્શન તથા શાન્તિજ્યની યાત્રા કરી પોતારના ૧-૦૦ કલાકે સોઝનશાળામાં લોજન લઈ અદ્વય વિરામ આહ પોતારના ચા-પાણી લઈ ૪-૦૦ કલાકે તગડી તરફ પ્રયાણ કરેલ. તગડી-પુ. આ. શ્રી વિજયનાનસૂરીબેરળ સ્મારક ટ્રૂસ્ટ તીર્થે ભૂળનાયક શ્રી મુનિસુષ્ટત સ્વામી હેરાસરે દર્શન-ચૈત્યવંદન કરી સાંજનો નારસો. કરી અયોધ્યાપુરમ તરફ પ્રયાણ કરેલ. અહિ' દર્શન કરી આ તીર્થેદ્વારની રૂ. ૧૦૦/-પાણી કુપન ઘણા યાર્ટિકોઓ લઈ આ તીર્થ ચેલજનાનો લાલ લીધો હતો. અહિથી વલલભીપુર તરફ પ્રયાણ કરી વલલભીપુર તીર્થમાં દર્શન કરી ભાવનગર તરફ પ્રયાણ કર્યો હતું. આમ પંચતીર્થી યાત્રાનો લાલ લઈ સૌ ભાવનગર રાત્રીના ૮-૩૦ કલાકે પહેંચ્યા હતા.

આમ સભાનો આ યાત્રાપ્રવાસ અનેરા બાહીતબાવપૂર્વક અને ઉત્ત્વાસ સહ પરિપૂર્ણ થયો હતો.

આ યાત્રાના હાતાશીઓની શુભ નામાવલી

(૧) શ્રી કંતિલાલ રત્નલાલ સાલોત	(૬) શ્રી સાક્ષેત્રચંદ મેતીચંદ શાહ
(૨) શ્રી પોપટલાલ રવળભાઈ સાલોત	(૭) શ્રી કપુરચંદ હરીચંદ શાહ-માચીસવાળા
(૩) શ્રી ખીમચંદ પરશોાતમહાસ શાહ	(૮) શ્રી વૃજલાલ ભીખાલાલ શાહ
(૪) શ્રી હરીચંદ અવેરભાઈ શાહ	(૯) શ્રી નાનચંદ તારાચંદ શાહ
(૫) શ્રી વનમાણીદાસ ગોરધનભાઈ શાહ	(૧૦) શ્રી બાબુલાલ પરમાણુંદદાસ શાહ

નેઓ અનંત ગુણના ભંડાર છે, ચોત્રીસ અતિશયોના ધારક છે તથા
માનવ જાતના મહાન ઉદ્ઘારક છે, તે શ્રી અરિહંત હેવોને અમારી
કોઈ કોઈ વંદના હો....

五

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” માસિક ઉત્તરોત્તર પ્રગતિના સોયાન સર કરે
તેવી હાઈક અનોડામના અને શુકેણા સાથે....

ਮੇਸ਼ ਕਾਂਤਿਲਾਲ ਮਗਨਲਾਲ ੩੪

કાપડના વેપારી

ਮੇਈਨ ਰੋਡ, ਜੋਰਾਵਰਨਗਰ-੫੬੩੦੨੦ (ਹਜ਼. ਸੁਹੈਲਨਗਰ)

: होम : (STD. Code-०२७५२)

એક્સ્પ્રેસ : ૨૨૮૪૨ / ૨૩૩૨૪ માટે રૈસી. ૨૨૦૫૬ / ૩૧૫૨૩

45

કોરસ ટાઇટસ પ્રાઈવેટ લિમિટેડ

નવાગામ, થાનગઢ-૩ ૬૭૫ ૪૩૦ (જિ. સુરેન્દ્રનગર)

ईन : २०८९९ इ २०५६५ (STD. Code-०२१७५१)

କାନ୍ତିର ପାଦର ପାଦର ପାଦର ପାଦର ପାଦର ପାଦର ପାଦର ପାଦର

Trade Mar No. 750822

Copy Right No. 56029/99

શુદ્ધ વનસ્પતિ તેલોમાંથી બનાવેલ એકમાત્ર

ବୁନ୍ଦ ସାହୁ

અધિકૃત વિકેતા :

(૩૦૫ પોઠ-૩)

४२६७२८

બજાર એંદું ક્રાચેરિશન

क्रीन : ५९६७८२

ଓঠামুড় :

વિજય સોન્દ એ-૧

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ରମାନ

ਮੈਟੀਤਣਾਵ ਰੈਡ, ਕੁਲਾਰਵਾਡਾ,

ભાવનગર- ૩૬૪૦૦૬

ईन O. ५१०४६१ R. ५६२२८६

માર્ગ-ચેપીલ : ૨૦૦૦]

૧૫

કાળ

વેણક : નરોત્તમદાસ અમૃતાખરાય કુપાસી (એહોફિટ - મુંબઈ)

નથી સમજાતું કે કાળ એ શી વસ્તુ છે, નથી સમજાતું કે એનું સ્વરૂપ શું છે. નથી સમજાતું કે એ જીવન ઉપર અસર કરે છે કે નહિ....કાળ છે તે સમજાય છે. તે અદશ્ય છે એમ પણ સમજાય છે. અદશ્ય વાયુનો સ્પર્શન્દ્રિય દ્વારા અનુભવ થાય છે પરંતુ અદશ્ય કાળને એક પણ દ્રિન્દ્રિય દ્વારા અનુભવ થતો નથી.

સમય વીત્યે નવીન વસ્તુ જીવું બને છે, સડી જાય છે, નાશ પામે છે. સમય વીત્યે ધીજમાંથી આંકુરો પ્રગટે છે. સમય વીત્યે ધીજમાંથી ઇણ પ્રાપ્ત થાય છે. સમય વીત્યે વસ્તુના સ્વરૂપમાં પરિવર્તન થાય છે. સમય વીત્યે સ્નેહીની સમૃતિ અદ્ય બને છે. સમય વીત્યે યોગ્ય પ્રક્રિયા દ્વારા હૃથમાંથી દહીં બને છે, માખણ બને છે, ધૂત બને છે. સમય વીત્યે બાળક યુવક બને છે, વૃદ્ધ બને છે અને બલીન થાય છે: સમય વીત્યે આજ અદ્યકાલ બને છે.

ચિત્તનમાં અને ભાષા પ્રયોગમાં સમયનો ઉપયોગ કરવો જ પડે છે.

પરિણામે 'સમય' જેવું 'કાળ' છે એ માન્યા વિના છૂટકો નથી થતો. તે 'કાળ' ના ઇપરંગ છે કે નહિ એ અદ્ય-મતિવાળો માનવ સમજ શકતો નથી.

જૈનદર્શન 'કાળ' એક દ્રોય છે એમ જગ્યાવીને તેને સ્વીકૃતિ આપે છે.

દ્રોય સર્વ શાશ્વત છે. 'કાળ' કયારે ઉત્તેજ થયો, કયારે વિનાશ પામયો, કયારે તે નહિ હોય એ પ્રક્રિયા બાલિશ ભાસે છે. તે અપે.

ક્ષાએ 'કાળ' સદાકાળ હતો અને સદાકાળ રહેશે તેથી તે શાશ્વત છે. શાશ્વત કાળ 'મહાકાળ' તરીકે ઓળખાય છે.

કાળ અન્ય વસ્તુમાં પરિવર્તન લાવે છે. સાથે તેના સ્વ-સ્વરૂપમાં પણ પરિવર્તન લાવે છે, દ્રોય માત્ર પરિવર્તનનીલિંગ છે. તેમ કાળ પણ પરિવર્તનનીલિંગ છે. એ પરિવર્તનનીલિંગ કાળ વ્યવહારકાળ તરીકે ઓળખાય છે. અદ્યપમાં અદ્ય કાળ કે જેના એ વિશાળ ન થઈ શકે તેને 'સમય' કહેવાય છે. આંખના એક પલકારામાં અગણ્યાત્મક સમય વીતિ જાય છે. જે પ્રકાશ એક ક્ષણિયમાં હન્જારો ચોજન ગતિ કરે છે, તે પ્રકાશને એક મીલી-મીટર પસાર કરતાં કેટલો સમય વ્યતિત થાય છે તે ગણ્યાત્મક દ્વારા નિષ્ણાત થઈ શકે. પૂર્ણ ગતિથી ફરતો એક વીજ પંખો એક ક્ષણિયમાં કેટલું પરિષ્ઠમણું કરે એ ગણ્યાત્મક દ્વારા નક્કી થઈ શકે છે. વૃક્ષના હન્જારો પત્રો એકત્ર કરીને તેના ઉપર તલવાર ચલાવવામાં આવે તો કેટલો સમય વીતે એ ગણ્યાત્મનો પ્રક્રિયા છે.

સમય, આવલિકા, કષ્ણ, ઘડી, મુહૂર્ત, દિન, રાત્રિ, માસ, પર્વ, યુગ વિગેરે વ્યવહારકાળના વિભાગો છે. પૂર્વ, પદ્યોધામ, આગરોહામ વિગેરે પણ વ્યવહાર કાળના જ ઇપ છે. જલે તેમાં હીધો કાળ વ્યતિત થતો હોય.

કાળ ચૈતન્ય રહિત છે; છતાં એનું પરિવર્તન વ્યવસ્થાપીત હીતે થાય છે દિન અને રાત્રિના કલાકો નિયત જ હોય. એમાં જે રોજ પરિવર્તન આવે તે નિયત અને નિયમણું જ હોય. માસના ત્રીસ દિન-રાત હોય, વર્ષના બાર માસ હોય

યુગના વર્ષ પાંચ જ હોય. એક કાળ-ચક્રમાં વીસ કોટા કોટી સાગરોપમ જ વ્યતિત થાય: ઉત્તસપ્રિણ્ણી ક્ષાળમાં દસ કોટા કોટી સાગરોપમ જ વ્યતિત થાય અને અવસપ્રિણ્ણી કાળમાં પણ દસ કોટા કોટી સાગરોપમ જ વ્યતિત થાય.

કાળનો પ્રકાશ પણ વ્યવસ્થિત હોય છે. ઉત્તસપ્રિણ્ણી કાળ દરમયાન વિશ્વની પ્રગતિ જ થાય. ઉત્તસ વસ્તુઓની વૃદ્ધિ જ થાય, તે પ્રગતિ અને વૃદ્ધિ ક્રમને જ હોય અને નિયત પણ હોય.

તે પ્રમાણે અવસપ્રિણ્ણી દરમયાન વિશ્વની અધોગતિ જ થાય. ઉત્તસ વસ્તુઓ હીન, હીન-તર થતી જાય. અનિષ્ટનીય કૃત્યો વૃદ્ધિ પામતાં જાય. અહુ કંઈક અને.

યુગલક્ષેત્રોમાં અને મહાલિદેહક્ષેત્રોમાં કાળ એક સરખે જ વહેચે જાય છે, અદાતું પરિવર્તનશીલતા, ત્યાંના ક્રમ અનુસાર ચાલુ જ રહે.

અવસપ્રિણ્ણી કાળ અને ઉત્તસપ્રિણ્ણી કાળ બનનેનો સમય દસ કોટા-કોટી સાગરોપમ છે, બન્ને ભગીને, વીસ કોટા કોટી સાગરોપમ છે તે એક કાળ ચક્ર-કહેલાય છે.

એક કાળચક્રમાં છ આરા અવસપ્રિણ્ણીના અને છ આરા ઉત્તસપ્રિણ્ણીના હોય છે. તેમના નામ નીચે પ્રમાણે : - ૧. સુષ્પમ-સુષ્પમ ૨. સુષ્પમ ૩. સુષ્પમ-દુઃખમ ૪. દુઃખમ-સુષ્પમ ૫. દુઃખમ ૬. આતી દુઃખમ.

સુષ્પમ-સુષ્પમ કાળ એકાંત સુષ્પમય છે અને દુઃખથી રહિત છે. સુષ્પમ કાળ સુષ્પ દૃષ્પ છે. સુષ્પમ-દુઃખમ સમયમાં સુષ્પની માત્રા અધિક અને દુઃખની અધ્ય એવી હોય છે. દુઃખમ-સુષ્પમ કાળમાં દુઃખની માત્રા અધિક અને સુષ્પની અધ્ય છે. દુઃખમ કાળ દુઃખમય છે અને અતિ દુઃખમકાળ અપાર દુઃખમય છે.

વીસ કોટા - કોટી સાગરોપમ પ્રમાણું સમયમાં અઠાર કોટા - કોટી સાગરોપમ પ્રમાણું કાળમાં

અને સાથે યુગલિક મનુષ્યો વસે છે. યુગલ સાથે જન્મે છે અને સાથે મૃત્યુ પામે છે. આયુષ્ય અસંખ્ય વષ્પનું હોય છે.

કાળચક્રને શક્ત-ચક્ર સાથે સરખાવાય છે. શક્ત ચક્રના બાર આરા છે. શક્ત ગતિમાન હોય ત્યારે નીચેના આરા ઉપર જાય છે અને ઉપરના આરા નીચે જતાં જાય છે. કાળ ચક્રના પણ બાર આરા છે. તે પણ નીચેથી ઉપર અને ઉપરથી નીચે જાય છે.

ચક્ર જાયારે ઉપર જાય છે ત્યારે તે ઉત્તસપ્રિણ્ણી ગણાય છે. નીચે જાય તે અવસપ્રિણ્ણી ગણાય છે.

ઔતિક સુષ્પ સમૃદ્ધિ ક્રેમ વિકાસ અથવા હ્લાસ થાય છે તેમ સુદૂર્યોમાં વિકાસ અથવા હ્લાસ થાય છે. પુષ્યકાળમાં વિકાસ અથવા હ્લાસ, કાળ અનુસાર થાય છે.

ઉત્તસપ્રિણ્ણી અને અવસપ્રિણ્ણી જાનેમાં છ આરાના તામ સમાન છે પરંતુ ક્રમ વિપરિત છે. ઉત્તસપ્રિણ્ણીમાં પ્રથમ આરી દુઃખમ - દુઃખમ, બીજે દુઃખમ ત્રીજે દુઃખમ - સુષ્પમ, ચૌથે સુષ્પમ-દુઃખમ, પાંચમે સુષ્પમ અને છદ્રોસુષ્પમ-સુષ્પમ છે. તેમનો ક્રમ અવસપ્રિણ્ણીમાં ઉલ્લો છે.

દેહની જાંચાઈ, આયુષ્ય - પ્રમાણું અને કદમ્બવૃક્ષની ક્ષણાયિતા ઉત્તસપ્રિણ્ણી કાળમાં ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામે છે અને અવસપ્રિણ્ણી કાળમાં ઉત્તરોત્તર હ્લાસ પામે છે.

સુષ્પમ - સુષ્પમ સમયમાં માનવ - દેહના જાંચાઈ ત્રણ ગાઉ પ્રમાણું, આયુષ્ય ત્રણ પદ્ધોપમ પ્રમાણું અને તે સમયમાં કદમ્બવૃક્ષાનું ઉત્તસ ઇણ પ્રાસ થાય છે.

સુષ્પમ સમયમાં માનવ દેહની જાંચાઈ એ ગાઉ અને આયુષ્ય એ પદ્ધોપમ પ્રમાણું છે.

સુષ્પમ - દુઃખમ સમયમાં માનવ દેહના જાંચાઈ એક ગાઉ પ્રમાણું અને આયુષ્ય એક પદ્ધોપમ પ્રમાણું છે.

માંથે-ઓપ્રિલ : ૨૦૦૦]

૬૭

હુઃખમ - સુખમ સમયમાં માનવ હેઠળી મહરામ જન્માઈ પાંચસો ધરુણ અને કંભિક હાનિ થતાં લઘુતમ જાત હાથ હોય છે. આયુષ્ય મહરામ પૂર્વ કોડ વર્ષ અને કંભિક હાનિ થતાં લઘુતમ અનિયત છે. કંદપવૃષ્ટિને અભાવ છે.

હુઃખમ સમયમાં હેઠ પ્રમાણ અને આયુષ્ય અનિયત હોય છે. હુઃખમ આરાના અંતમાં હેઠ પ્રમાણ એ હાથ અને આયુષ્ય વીસ વર્ષનું હોય છે. તે દરમ્યાન હેઠ પ્રમાણ અને આયુષ્ય પ્રમાણ હીન-હીનતર થતું જાય છે.

હુઃખમ હુઃખમ સમયમાં હેઠ-પ્રમાણ અને આયુષ્ય બન્ને અનિયત છે. પરંતુ હુઃખમ સમયના અંતિમ 'પ્રમાણીથી' અધિક નથી.

આ ભરત ક્ષેત્રમાં વર્તમાનમાં પાચમું ઓદે એ હુઃખમ છે, તે ચારી રહ્યો છે. તે ઓક્ટોબર

હુલાર વર્ષ પર્યાત રહે છે. શ્રી વીર પ્રલુના નિવાણું પછી અદ્ય સમયમાં જ પાચમ આરાની શરૂઆત થઇ છે અને કુલ ઓક્ટોબર હજાર વર્ષ પર્યાત રહેશે.

શ્રી તીર્થાંકર હેવો, વહેવત્તાંચો, વાસુદેવો બિગેરે ત્રૈસઠ શાલાકા પુરુષ અમૃતક કાળમાં જ હોય છે. શ્રી તીર્થાંકર પરમાત્માની વાણી અતુસર મુનિ વાગવંતો જૈનશાસ્ત્રને જખાત રાખે છે, તે પણ અમૃતક જ આરામાં.

હુઃખમ કાળમાં પણ ઉત્તમ આત્માઓ સુંદર ધર્માધિના કરે છે, પરંતુ ઉત્તમ આત્માઓ વિરલ હોય છે. ઉત્તમ આત્માઓની આરાધના હુઃખમ કાળમાં પણ સુંદર અને ઉત્તમ ઇણ આપે છે.

૫

એમની અદ્ધિત સર્વ પ્રકારનાં જરોનું જાગ્રત કર્ણારી છે

અને

સંકલ મનોરથની સિદ્ધિ કર્ણારી છે.

તેવા

શ્રી અરિહંત હેવોને અમારી ડોટ મેટિ વંદના હો.

૫

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા' માસિક ઉત્તરોત્તર પ્રગતિના સોધાન સર કરે
તેવી હાહિંક મનેપકામણ અને શુલેચ્છા સાથે....

Indchem Marketing Corporation

32, Shamaldas Gandhi Marg,
Saraf Mansion, Mumbai-400 002
Phone : 2617367-68

मैत्रीभावनुं परिव्रत अरण्यं...

મેત્રી ભાવનું પવિત્ર અરણૂં, મુજ હૈયામાં વદ્ધા કરે;
શુદ્ધ થાઓ આ સકળ વિશ્વનું, જેણી ભાવના નિત્ય રહે.
શુદ્ધાથી બરેલા શુદ્ધિજન હેણી, હૈયું માર્ગ નૃત્ય કરે;
એ સંતોના ચરણુકમલમાં, મુજ શુદ્ધનાં આદ્યો રહે.
ઢીન, કુર ને ધર્મ વિહેણ્ણા, હેણી દિલમાં હદ્દ રહે;
કરણ્ણાભિની આંખોમાંથી, અશુનો શુદ્ધ શ્રોત વહે
માર્ગ બુદ્ધેલા શુદ્ધન પથિકને, માર્ગ ચીધવા ઉલો રહું;
કરે ઉપેક્ષા એ મારણની, તે એ સમતા ચિત્ત ધરુ.
વીર પ્રભુની ધર્મ ભાવના, હૈયે સૌ માનવ લાવે;
વેર-ઝેરના પાપ ત્યજને, મંગળ ગીતો સહુ ગાવે.

‘શ્રી આત્માન’દ
પ્રકારા’ માસિક
ઉત્તરાત્તર પ્રગતિના
સોધાન કરે કરે લેવી
કુદીંક મનોકમના
અને શુદ્ધેચ્છા સહ....

શાહ શાંતિલાલ લાલચંદ-હારીજવાળા

“શાંતિ સહન”, ૧૩૨-વિજયરાજનગર, શાક્લીનગર સમે, બાવનગર-૩૬૪૦૦૩
ટૈલીડોન નં. : ૪૩૦૬૭૬

‘બો આત્માનં હ પ્રકારા’ માસિક બ્રિતરોત્તર પ્રગતિના સેવાન સર કરે
તેવી હાઈક ગનોડમના અને શુલેચા સાથે....

કુ. ડી. એલ. શાહ

સ્વ પ્રેસર કુકર, સીલીંગ ઇન, પદાંગ, ધેરીયાળ, મીલ્ચર, સ્ટીલ વાસણું
સર્ટિફિકેટ હુદ્દેથી અસ્ટોના માટે ભણે.

અ ઇંગ્રેઝ ફ્રાન્સિયર, થમેનેર, ડેકરી વેશ, ફ્રાન્સી પસ્સ,
ગાફ્ટ આઇટમ, કાર્ડસ્કુ તથા હોમ એપ્લાયન્સની
અનેક વિવિધ વેરાઇરીઓ....

ધૂનલક્ષ્મી એ૧૦.૩૮ ડિપાર્ટમેન્ટ

કાર્યક્રમ ફોર્મેરિશન, નવાપરા, ભાવનગર ૩૬૪ ૦૦૧

■ હવેલીવાળી શેરી, વોરા બજાર, ભાવનગર ૩૬૪ ૦૦૧
ક્રીન : (૦૨૭૮) ૪૨૭૬૦૨

માર્ગ-એપ્રીલ : ૨૦૦૦]

૬૬

પૂજયપાદ ગુરુહેવ મુનિરાજમાં ભુવનવિજયાનતેવાસી
૫. પુ. આગમમજા-તારક ગુરુહેવથી

જંખુવિજયજી મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનો।

[હજો. ૧૮ મો.]

[ગુરુ વાણી ભાગ-૨માંથી સાલાર...]

(ગતાંકથી ચાહુ)

દંમની યોદ્ધાબાદા...

આજે સમાજમાં મોટાબાળે દંમનું આચરણ ખૂબ વધી ગયું છે. માણસો સારું કરવા માટે નહીં પણ સારા દેખાવા માટે જ બધું કરતા હોય છે. અરે! સાધ્યમિકવાતસદ્ય કરશે તોય સારું દેખાડવા માટે. આપણે બ્વલ્ફારમાં ભોગીએ છીએ ને કે ભાઈ લદે ગમે તેટો ખર્ચો થાય પણ સારું દેખાય તેમ કરજે. સાધ્યમિક અભ્કાસું કયાંથી નામનિશાને ન હોય કયારેક માણસો ચડાવા લાંઘા ઇપિયામાં યોલતા હોય છે પણ એની પાછળ લક્ષ્મીને. સહદ્વય થાય એના કરતાં સમાજમાં નામના મળે....છોકરા-છોકરી-ઓના વેનિશાળ જહી થાય... જે લગભગ આવી જ ગણુતરી હોય તો આવા માસસોના ભુવનમાં ધર્મ હેવી રીતે પરિષ્ઠુમ પામે?

મા-ખાપની પ્રતિષ્ઠા વિના

મલુ પ્રતિષ્ઠા કેવી?

એક શેડ હતા. ખૂબ ધનાઢ્ય હતા. તેથી ધરમાં જ સુંદર દેરાસર બંધાવ્યું. ભગવાન લાંધ્યા. પ્રતિષ્ઠા માટે કોઈ આચાર્ય મહારાજની શોધ કરવા માંડ્યા....આમ તો કોઈ દિવસ ઉપાશ્રયનું પગથિયું એ ન ચટ્ટતા હોય પણ પોતાના પ્રસંગને શોલાવવા માટે સારામાં સારા આચાર્ય મહારાજને શોધતાં-શોધતાં સારા આચાર્ય મહારાજ મળી આંધ્યા. સમાજમાં સારું દેખાય માટે આચાર્ય મહારાજનો એન્ડ-વાળ સહિત લાંધ્યાતિભવ્ય પ્રવેશ કરાંથો. આચાર્ય મહારાજ

લાંધો વિહાર કરીને આવેલા હેઠાથી જપોરના સમયે જરાક બાડે-પહુંચે થયા છે ત્યાં એક ડોશીમા લાકડીના ટેકે ધીમે ધીમે ઉપાશ્રયમાં પ્રવેશ્યાં. મેલાં ઘેલાં કષડાં છે. મહારાજ સાહેબની આંધ્ય જરા મળી ગઈ છે. ત્યાં લાકડીના ટક-ટક અવાજથી આચાર્ય મહારાજ જળી જય છે. ડોશીમાને જેઠને પૂછે છે કે કેમ માણ મળમાં છે? કેમ આંધ્યા છે? કેમ આંધ્યા છે? ત્યારે ડોશીમા કહે છે કે ખાપજ તેમ દેમ આંધ્યા છે? ખાપજ કહે કે અમે તો પ્રતિષ્ઠા કરાવવા આંધ્યા છીએ ડોશીમા કહે છે કે ખાપજ પ્રતિષ્ઠા નહીં થાય. કેમ? ઘરના હેવ એવા મા-ખાપ જંયા કેણે ચડતા હોય ત્યાં ભગવાન પથારે હેવી રીતે? મા-ખાપ એ જીવતા જગતા હેવ છે. પણ આજે આ યુગમાં જેમ ઝતુમાં માણુસ પોતાના ખાટલાનું સ્થાન બદલતો હોય છે ને! શિયાળામાં ઇમમાં સૂદ્ધ જય. ઉનાળામાં જયાં પણ આવતો હોય એવી જગ્યાએ સૂદ્ધ જય અને ચોમાસામાં જયાં લેજ ન લાગતો. હોય ત્યાં સૂદ્ધ જય તેમ આજે મા-ખાપના પણ જેટલા પુત્રો હોય તેટલા આટલા બદલાતા હોય છે. જુના જમાનામાં કોજકના વારા રહેતા તેમ આજે મા-ખાપના પણ વારા હોય છે. બહુ જ કરણું સ્થિતિ છે આજના બૃદ્ધોની! તીર્થીંકર પરમાત્માપણ હુંમેશા મા-ખાપને વંદન કરવા જતા. એક કહેવત છે કે જે માતાનો પોતા કહિ ન કોણે તે વિશ્વમાંહ સૂરજ જેમ એપે.

લાલ બહારુંશાસ્તી માતૃભક્ત હતા, તેઓ જ્યારે પણ બહાર જય કે કોઈ દેશોની વાટાધારમાં જય ત્યારે અવશ્ય પોતાની વૃદ્ધમાતા આશિર્વાદ દેવા જતા. મા કહે છે એટા ! ઈશ્વર તારી સંથે રહેને. બસ આટલા આશિર્વાદ લઈને જય એટલે ગમે તેવા કપરા કામો. પણ તેમના સરળતાથી પાર પડતા. એકવાર પાકિસ્તાનના વડાપ્રધાન અયુભાનને મળવા જવાતું હતું. માના આશિર્વાદ લઈને નીકળ્યા. અયુભાન ખૂબ ઉંચા હતા શાસ્ત્રીજી ઘણું વામન હતા. અયુભાને મન્જુકમાં કંધું કે શાસ્ત્રીજી આપ તો બનોત વામન હૈ ! શાસ્ત્રીજુંએ એધડક જવાખ દીધેં કે ઇસલોએ તો આપકો નમન કરતા પડતા હૈ । વાત કરતી વખતે ઉચ્ચા માણુસને નીચા વળીને વાત કરવી પડે. આવી એધડક જવાખ દેવાની શક્તિ માના આશીર્વાદમાંથી મળતી એમણે બહુ અદ્ય સમય જરાજ કર્યું. પણ એ અદ્ય સમયમાં વણાં સારાં કામો. કર્યાં. દુનિયા આજે પણ એમને યાદ કરે છે. માના દોહીનું એક એક ટીપુ સંતાનના હિતથી રંગાયેલું હોય છે.

મા જુએ આવતો અને સ્ત્રી જુએ લાવતો :
દીકરો. ક્ષયાંય બહાર ગયો. હોય તો મા એની રાહ જુએ. તે હેમઝેમ પાણી કરે એટલે એમે આનંદ. જ્યારે સ્ત્રી તો બહારથી મારે માટે શું લાગ્યા ? હાથમાં કંઈ પેકેટ છે કે નહીં ? એમાં જ સ્ત્રીની નજર જટકતી હોય છે. પણ આજની ચુવા પેટીને તો ‘અમે એ અને અમારા એ’ ત્રીજું કોઈ ખટાતું જ નથી. દીકરો. ૭૦ વર્ષને થયો. હોય તો માની નજરમાં તે નાનું ખાગડ જ છે. તેથી તે બહાર જય ને તો મા કહે કે ભાઈ ! સાચ્યીને જરે. સાધનોનું ધ્યાન રાપજો .. વગેરે જેમ બાળકને શીખામણ આપે તેમ ૭૦ વર્ષના ડેસાને શીખામણ આપતી હોય છે. માના વાતસદ્યની તેલે દુનિયાની કોઈ ચીજ આવી શકતી નથી. પણ આ શીખામણા આજના ચુવાનોને ‘૮૫-૮૫’ લાગે છે. આજે વૃદ્ધોના

નિસાસાથી ક્ષયાંય શાંતિ હેખાતી નથી... હુંતો ને હુંતી એ જણા હોય તોય ખટપટ ચાલતી જ હોય પેલા માણું આચાર્ય મહારાજની પાસે પોતાની વેદના ઢાલવે છે કે આ દીકરો. મને કોઈ દિવસ ‘મા’ કહીને જોલાવતો નથી. એના એકશાસ્ત્રો પણ મને વાત વાતમાં હુડ્ધૂત કરે છે. જ્યાં આવી રીતે મા-ધાર હડ્ધૂત થતા હોય ત્યાં અગવાનની પદ્ધરામણી કરીને શું લાભ ? આચાર્ય મહારાજ ખૂબ ગંભીર હતા. તેમણું માણુને પ્રેમથી કંધું કે માણુ તમે ઘેર જાઓ. હું મારી રીતે ગોઠું શું. આચાર્ય મહારાજે ધધા સાધુઓને આજા કરી કે ચલો લેટ બાધે, અત્યારે જ વિહાર કરવાનો છે. શાખો. તો ધધા જટપટ પોતાતું કામ આટોપવા લાગ્યા જેટ બાધીને તૈયાર થઈ ગયા. ત્યાં કોઈ માણુસ કરા શેઠને ખણર પડી કે આચાર્ય મહારાજ તો વિહાર કરે છે. શેઠ તો એકદમ હંદ્યા-કંદ્યા થતા આવ્યા. પૂછે છે કે અગવનું ! કેમ આમ અચાનક શું થયું ? મારો કોઈ અપરાધ થચ્યો ? મારી પ્રતિષ્ઠાતું શું ? મારી આખરનું શું ? આપ મને કારણ જણાવો. આચાર્ય અગવને કંધું કે તું ‘માતૃહેવો ભવ પિતુહેવો લબ’ માં માને છે ? માતાને ઘરમાં હેવની જેમ સાચ્યે છે ? શેઠ સમજું હતા તેજુને દીકરો. ખણ છે. સમજુ ગયા... તરત જ આચાર્ય અગવની સામે માણુના પગમાં પડી મારી માંગે છે. ખૂબ પશ્ચાત્તાપ કરે છે. પછી આચાર્ય મહારાજ પ્રતિષ્ઠા કરાવે છે. આમ ઔચ્ચિયત ન હોય તો ધર્મ ક્રિયાઓ સફળ થતી નથી... બહાર ધર્મ ગમે તેલો કરાતો. હોય પણ ઘરના કે પરિચારના કોડો સીદાતા હોય તો તે હેખાવનો જ ધર્મ છે. સ્વર્યાં અને પવિત્ર જીવન એ ધર્મનું મૌલિક સ્વર્ગપ છે. શરૂ પણ કહે કે મારે તેની સાચે વિરોધ છે પણ માણુસ સજજન છે. આવું જીવન હેઠાં જેઠાં. ધર્મના સારી રીતે આચરવાથી જેમ સારું ક્રણ મળે છે તેમ અચેચ્ય રીતે ધર્મ આચરવાથી તેનું માફું ક્રણ પણ મળે છે. (કમશા)

માર્ગ-અધ્રીલ : ૨૦૦૦]

૭૧

શોકંજલિ

પદ્મભૂપણ શ્રી હલસુખભાઈ માલવણ્યાનું દેહાવસાન

નૈન દર્શનના મર્મક્ષ, વિક્રાન પ્રેણ. હલસુખભાઈ માલવણ્યાનું તા. ૨૮-૨-૨૦૦૦ ને સોમવારના રોજ વહેલી સવારે અમદાવાદ આતે તેમના નિવાસરથાને ૬૦ વર્ષની વધે દેહાવસાન થયેલ છે.

વારાણસીમાં પંડિત સુખલાલજી સાથે તેઓએ અનેક થયોનું સંપાદન અને અતુબાહનું કાર્ય કર્યું હતું. તેઓએ લાલભાઈ હલપતભાઈ લારતીય વિદ્યામંહિર, અમદાવાદમાં નિર્દેશક-પદે રહીને ભારતીય દર્શન, ધર્મ અને સંસ્કૃતના અધ્યાત્મન, સંશોધન અને સંપાદન કાર્યમાં પોતાની અવિરત સેવાએ આપી હતી ઈ.સ. ૧૯૮૪માં સંસ્કૃત ભાષામાં તેમના પ્રદાન માટે રાષ્ટ્રપતિ એવોઠ તથા ઈ.સ. ૧૯૯૨માં ભારત સરકારે પદ્મવિભૂપણના પિતામ દ્વારા તેમનું સન્માન કર્યું હતું. ભારતની નૈન અથવી સંસ્થાએએ પણ તેઓશ્રીનું ‘અનેકાંત એવોઠ’ અને ‘હેમચંદ્રાચાર્ય એવોઠ’થી ઘણુમાન કરેલ.

સદ્ગતના આત્માને પ્રભુ ચિર શાંતિ અપો એવી ‘શ્રી નૈન આત્માનંદ-ભાવનગર’ પ્રાર્થના કરે છે.

શોકંજલિ

શ્રી બળવંતરાય શાંતિલાલ શાહ ઉ. વ. ૬૪ (એસ. બળવંતરાય - કાથીવાળા) ગત તા. ૨૮-૨-૨૦૦૦ ને સોમવારના રોજ દુઃખ અવસાન પામેલ છે.

તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સર્જયકી હતા, અને આ સભા પ્રત્યે અત્યંત લાગણી અને મમતા ધરાવતા હતા.

તેઓશ્રીના દુઃખ અવસાનથી તેમના કુટુંબ-પરિવાર ઉપર આવી પહેલ આ દુઃખમાં આ સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. સાથે સાથે સદ્ગતના આત્માને પરમહૃપણું પરમાત્મા પરમ શાંતિ અપો તેવી પ્રાર્થના કરે છે.

દી. શ્રી નૈન આત્માનંદ સભા
આરગંડિટ, ભાવનગર

શોકાંજલિ

ભાવનગર નિવાસી શેઠશ્રી ધનવંતરાય હીરાચંદ્રસાઈ શાહ ઉ. વ. ૬૮ (જે. ધનવંતરાય એન્ડ કુંબાળા)નું ગત તા. ૩-૩-૨૦૦૦ ને શુક્રવારના રોજ દુઃખ અવસાન થયેલ છે.

તેઓશ્રી આ સભાના વર્ષેથી આળવન સભ્યશ્રી હતા આ સભા પ્રત્યે તેઓશ્રી અત્યંત લાગણી અને ભમતા ધરાવતા, ઉપરાંત આ સભાના અનેકવિધ માનદુ સેવાના તેઓશ્રી હિમાયતી હતા. તેમના અવસાનથી આ સભાએ એક ઉમદા સભ્યશ્રી ગુમાવેલ છે.

તેઓશ્રીના દુઃખ અવસાનથી તેમના કુટુંખ-પરિવાર ઉપર આવી પડેલ આ દુઃખમાં આ સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે સાથે-સાથે સદ્ગતશ્રીના આત્માને પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પરમ શાંતિ અપો તેવી પ્રાર્થના કરે છે.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ઘારગેરુટ, ભાવનગર

સાચી સંપત્તિ “સદ્ગુણુ”

આપણા બાપ-દાદાએ સંપત્તિની અવધારમાં પણ ને પ્રસંગતા અનુભવી શક્યા છે તેવી પ્રસંગતા સંપત્તિના ઢેરના ઢેર વર્ષે પણ આપણે આજે અનુભવી શકતા નથી. એનું સુખ્ય કારણું એ છે કે એ કાળમાં પૂજાતું કેન્દ્ર “સદ્ગુણુ” હતા.... આજે પૂજાતું કેન્દ્ર “સંપત્તિ” છે.... પ્રસંગતાને સીધે સંખ્ય સદ્ગુણુ સાથે છે, સંપત્તિ સાથે નહિ. સંપત્તિ તો સંકલેશની-અસંતોષની જનમદારી છે એટલે અઠળક સુખ-સાહયા-સંપત્તિ વર્ષે પણ આજના માનવીની સુખ્ય પ્રસંગતા અદોપ થઈ ગઈ છે....

સત્કાર્ય તો સહાય મૌન જ હોય ! સત્કાર

જૈન ધર્મના તીર્થીકર ભગવાન ઋષભહેવ. તેમનો પુત્ર ભરત ભારે પરાહુમી, સ્નેહ અને વીરતાપૂર્વક તેણે પૃથ્વી પરના છ ખંડો જીવને ચક્કવતીનું પદ પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

સત્તા અને સંપત્તિનો નશો શરાખના નશાથીએ વધુ અત્યરનાક હોય છે ચક્કવતી ભરતહેવની લીતરમાં અહુમું જાગ્યો. સમય ભારત ખ ઠના વિજેતા બનવાનું સ્વર્ણ જાગ્યું. પણ આ કાંઈ આસાન વાત નહોતી. સમય ભારત ખંડના વિજેતા બનવું એ કાંઈ નામ ણાળિકના એલ ન કહેવાય.

ભરતી દિવિષય કર્યો. અપાર સેના સાથે તે કૃષભાયલ પર્વત પાસે પહોંચ્યો. અનેક અરણ્યાએ. અને લીલાધમ ધારસ્થી સંમય પ્રહેશ રળયામણે. લાગતો હતો. આસપાસમાં સ્ક્રિટિકની અનેક શિલાએ. પથરાયેલી પડી હતી સ્ક્રિટિકની એ શિલાએ. પર અગાઉ થઈ ગયેલા મહાન ચક્કવતી રાનાએ પોતાના નામ ડોતરાંયા હતા. ભરતહેવને પણ મનમાં ગર્વ-પ્રેરિત જાણના જાગી. પોતે પદ એ શિલાએ ઉપર પોતાનું નામ ડોતરાની હે.

એણે એક પછી એક એમ અધી શિલાએ. નેંધી. પણ હરેક શિલા ઉપર ડોઝિક ને ડોઝિક ચક્કવતીનું નામ લખેલું જ હતું. ભરતહેવ મૂંઝાયા. હવે પોતાનું નામ કયાં લખવું? ત્યાં તો ભૂજખણથી તેમણે એક પથ્થર ઉપરથી અગાઉ લખાયેલું નામ ભૂસી નાંખ્યું. ને ત્યાં પોતાનું નામ લખી દીધું.... પરંતુ બરણર એ જ ક્ષણે ભરતહેવના અંતરમાંથી એક અવાજ પ્રગટ્યો :

‘તું કેવો મૂરખ છે ! આજે તેં સ્ક્રિટિકની શિલા ઉપરથી ધીજાનું નામ ભૂસી નાંખીને તારું પોતાનું નામ લખી દીધું. પરંતુ લવિષ્યમાં એને ડોઝ ચક્કવતી આવીને તારું નામ ભૂસી નાંખશે અને ત્યાં તે પોતાનું નામ લખશે.... આ પથ્થર પર નામ ડોતરવાથી અમરત્વ પ્રાપ્ત નથી થતું. ને આ વિચાર સાથે જ ભરતહેવનો ગર્વ ગયો.... એ જાણે તદ્દન ખાલી થઈ ગયા.... શૂન્ય થઈ ગયા.... ને એમના એ શૂન્ય મનમાં નવો શાખત વિચાર પ્રગટ્યો.

અમરત્વ પામવા માટે ભાણુસે આત્માની આરાધના કરવી નેંધીએ. સ્વર્ણને એળખાયો. નેંધીએ. સમર્પણ ભાવે જીવને જગતમાં સત્કાર્યો કરવા નેંધીએ.... સત્કાર્ય ઇંગે લખાયેલું નામ કાળના પ્રવાહ સામે ટકી રહે છે.

ભરતહેવ માટે એ પણ આત્મજાગૃતિની જની ગઈ.

આપણે તો તુચ્છ કાર્યો કરીને ય આરસપહાણુની તખ્તીએ. લગાવડાનીએ છીએ. અમરત્વ પામવાનો હેવા વામણો માર્ગ ! ધર્મશાળાએ. અને શાળાએ જૈવા જાહેર મકાનો. ઉપર ડેર ડેર નેંધીએ મળતી દાતાએના નામની તખ્તીએનું આયુષ્ય કેટલું?

તખ્તીની લાલસાએ કામ કરીએ તો પ્રભુને ન ગમે, ને એ સત્કાર્ય પણ ન કહેવાય. ચાલો, મૌન સત્કાર્યનો. મહિમા જીવનમાં ડારીએ.

[લેખક : શ્રી લક્ષ્મીચંદ્ર છ. સંઘવીના પુસ્તક
‘દ્યુમંત રત્નાકર’માંથી જનહિતાર્થી સાખાર....]

Shree Atmanand Prakash □ માર્ગ-એપ્રીલ : ૨૦૦૦ □ Regd. No. GBV. 31

શરીર એક..... કાર્ય બે.....

અજ્ઞા યેન શરીરેણ કર્મ,
કુર્વન્તિ પાતકમ् ॥
સુજ્ઞાસ્વેન શરીરેણ,
કુર્વન્તિ કુશલાવહમ् ॥

ઃ

■ અજ્ઞાની ને શરીરવડે પાપકર્મ કરે છે
તેજ શરીરવડે સુસ જન કલ્યાણકારી
કર્મ કરે છે.

અ

■ The ignorant utilize their bodies in committing sinful acts, whereas the wise use their bodies in performing auspicious acts.

૧૦૦ ૫૩૩-૨૧૧૭૭૦,
૨. હિંદુ માર્ગ સાહિત્ય માલા
દિલ્હી માર્ગ નં. ૩

From,

તાત્ત્વિક : શ્રી પ્રમોદકાન્ત અભિમ૟ંડ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી વૈન આત્માનંદ સલા, ભાવનગર

સુદ્રક : સાધના સુરષુલય, દાણ્યાપીઠ પાછળ, ભાવનગર

ઃ